

کارگر امروز

نشریهٔ انترناسیونالیستی کارگری

WORKER TODAY

An Internationalist Worker's Paper

شماره ۵

دوره جدید، سال اول، ۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۰

جایگاه روز کارگر ۹۰ در مبارزه کارگران

رضا مقدم - دوشنبه ۱۹ اردیبهشت ۹۰

هژمونی بر جنبش آزادیخواهانه مردم ایران و در تقابل با آلترناتیو بخشهای غیر سوسیالیستی این جنبش. به این اعتبار باید دید که تمام فعل و انفعالاتی که بمناسبت روز کارگر در سال ۹۰ انجام شد جنبش کارگری ایران را به هدفش در قبال جنبش ضد دیکتاتوری علیه رژیم اسلامی نزدیک کرده است یا نه. تنها این می تواند معیار ارزیابی واقع بینانه ای از نقاط ضعف و قدرت جنبش کارگری در روز کارگر امسال بدست دهد.

در تمام سالهای پس از ۱۳۶۰ کارگران کوشیده اند تا به هر شکل ممکن مراسم مستقل و غیر دولتی روز کارگر را برگزار کنند اما در تمام این سالها یک اقدام معین و واحد نظیر برگزاری تظاهرات معیار موفقیت و یا پیشروی و عقب نشینی نبوده است. در سالهای اولیه دهه شصت که رژیم اسلامی با اتکا به اخراج، دستگیری، شکنجه و کشتار وسیع مخالفان، کارگران را در ابعاد وسیع مجبور به شرکت در مراسم دولتی روز کارگر می کرد، گسترش فرار هر چه بیشتر کارگران از مراسم دولتی معیاری برای موفقیت بود. در این سالها کارگران را با اتوبوس از کارخانه ها به محل مراسم دولتی روز کارگر می بردند و در میانه راه و معمولاً در سر هر چهار راه که اتوبوس توقف می کرد کارگران از اتوبوسها پیاده میشدند و فرار می کردند. برای مقابله با گسترش این فرارها رژیم اسلامی مقرر داشت تا کارگران بعد از مراسم دولتی به کارخانه بروند و کارت بزنند اما این اقدام هم دوامی نیاورد. در این سالها گسترش تحریم مراسم دولتی معیار مهم موفقیت بود. به غیر از آنکه برگزاری مراسم روز کارگر

حداقل از وقایع روز کارگر سال ۸۳ در سقز هر ساله چگونگی برگزاری مراسم روز کارگر به یکی از معیارهای پیشروی یا عقب نشینی جنبش کارگری تبدیل شده است. تا قبل از عروج جنبش آزادیخواهانه مردم در سال ۸۸ وقایع روز کارگر اگر چه در ارتباط با مبارزه کارگران در عرصه های دیگر بررسی میشد اما همواره بر نقاط و قوت و ضعف آن بعنوان یک عرصه مستقل برای تحقق حق جهانی کارگران در برگزاری آزادانه مراسم روز کارگر نیز مورد تاکید قرار می گرفت. هدف این نوشته بررسی جایگاه وقایع روز کارگر سال ۹۰ است و در ادامه آن به اوضاع کل جنبش کارگری و موقعیت تعدادی از تشکلهای فی الحال موجود جنبش کارگری به ویژه در پرتو جنبش ضد دیکتاتوری مردم خواهد پرداخت.

معیار بررسی روز کارگر ۹۰

معیارهای ما برای بررسی روز کارگر ۹۰ طبعاً نمی تواند همان معیارهای بررسی بطور مثال روز کارگر سالهای ۸۲ تا ۸۸ باشد. این معیار بعد از عروج جنبش اعتراضی مردم ایران باید ربط داشته باشد به اوضاع عمومی جنبش کارگری و نیازها و کمبودهای آن برای کسب

عطف مهم را از سر گذراند. فعالین جنبش کارگری در تهران اقداماتی را برای خارج کردن کنترل تظاهرات از دست خانه کارگر آغاز کردند که دو نمونه بسیار مهم آن در استادیوم امجدیه و استادیوم سرپوشیده آزادی بودند. در امجدیه کنترل تجمع مراسم دولتی از دست خانه کارگر بیرون آمد و یک بخش از کارگران با شعارهای رادیکال و از جمله خواست آزادی محمود صالحی از استادیوم خارج شدند و در خیابان دست به تظاهرات زدند. مورد دوم در استادیوم سرپوشیده آزادی بود که خانه کارگر در نظر داشت تا مراسم روز کارگر را در اختیار رفسنجانی بگذارد تا از آن برای تبلیغات ریاست جمهوری خود استفاده کند. هنگامی که رفسنجانی در راه بود به وی اطلاع دادند که کنترل سالن از دست خانه کارگر خارج شده و وی از نیمه راه بازگشت. رژیم اسلامی در اولین قدم دیگر به خانه کارگر اجازه تظاهرات خیابانی بمناسبت روز کارگر نداد و اینها ناچار شدند مراسم خود را بسیار محدود و با کارت دعوت در سالنهای سرپوشیده برگزار کنند! روز کارگر سال ۸۸ اوج ۲۸ سال مبارزه کارگران علیه رژیم اسلامی بود در عرصه برگزاری مراسم مستقل و غیر دولتی روز جهانی کارگر. در این سال کارگران در تهران بدون رجوع به مقامات دولتی برای گرفتن اجازه تظاهرات برای روز کارگر، راسا در مورد روز و محل و ساعت برگزاری تظاهرات تصمیم گرفتند و آن را علنا اعلام و اجرا کردند. در این روز رژیم اسلامی محل تظاهرات را که پارک لاله بود با نیروهای امنیتی و پاسدار و بسیجی قرق کرد و تعداد بسیاری از کارگران را دستگیر کرد.

کمتر از دو ماه بعد از روز کارگر سال ۸۸، جهانیان شاهد عروج یک جنبش میلیونی برای آزادی و علیه دیکتاتوری در ایران بودند. این جنبش قدرتمند که با تظاهرات ۲۵ بهمن سال قبل وارد فاز دوم خود شده است جنبشهای کارگری، دانشجویی و زنان را شدیداً تحت تاثیر قرار داد. پس از عروج جنبش آزادیخواهانه مردم ایران تحلیل نقاط قوت و ضعف هر یک از جنبشهای کارگری، دانشجویی و زنان اگر چه می تواند مستقلاً مورد بررسی قرار گیرد، اما تنها موقعی جایگاه واقعی خود را خواهد یافت که در ارتباط با اوضاع عمومی سیاسی ایران باشد.

(ادامه دارد)

در شماره آینده کارگر امروز، وقایع روز کارگر ۹۰ از همین زاویه مورد بررسی قرار میگیرد.

در خارج از کارخانه و در محافل کارگری در سطح محدود و مخفیانه حتی در دیکتاتوری ترین شرایط در هر دو نظام شاهنشاهی و مملوهای قطع نشده است، به موازات تحریم گسترده مراسم دولتی به مرور خرید شیرینی و پخش آن در کارخانه ها در سطح بسیار محدودی آغاز شد و این اولین نشانه های برگزاری مراسم غیر دولتی روز کارگر در کارخانجات بود.

با تحریم گسترده مراسم روز کارگر رژیم اسلامی توسط کارگران، برگزاری مراسم روز کارگر دولتی بعهده خانه کارگر و شوراها ی اسلامی افتاد و سخنرانی مقامات ارشد نظام نظیر خامنه ای در روز کارگر و در استادیوم آزادی نیز قطع شد و این یک پیروزی بزرگ برای کارگران بود که توانسته بودند مراسم اجباری روز کارگر دولتی را با شکست کامل روبرو کنند. با شکست رژیم اسلامی تلاش کارگران برای برگزاری مراسم روز کارگر غیر دولتی گسترش یافت و با توجه به توازن قوا در هر شهر و محل کار اقدامات متنوع بسیاری صورت گرفت و از جمله خرید و پخش شیرینی در کارخانجات بمرور علنی شد و وسعت گرفت. چندین مراسم روز کارگر در سنجند در اواخر دهه شصت که با سرکوب شدید رژیم اسلامی مواجه شد و از جمله سخنران آن جمال چراغ ویسی، اعدام شد، در همین روند رو به پیش مبارزه کارگران بر سر مراسم مستقل و غیر دولتی روز کارگر بود.

در دهه هفتاد برگزاری مراسم غیر دولتی روز کارگر در خارج از کارخانجات گسترش یافت که تحت پوشش انواع مهمانی ها در خانه ها و یا گلگشت ها در خارج شهرها انجام میشد. در دهه هشتاد یک نقطه عطف بزرگ در برگزاری روز کارگر روی داد. در سال ۸۳ کارگران سقز کوشیدند مراسم مستقل و غیر دولتی روز کارگر را در شهر برگزار کنند. سرکوب تظاهرات که منجر به دستگیری تعدادی از کارگران شد با عکس العمل سریع و وسیع اتحادیه های کارگری جهانی روبرو شد. چند روز قبل از برگزاری این تظاهرات محمود صالحی به همراه مترجمش، محسن حکیمی، با آنا بوندی از نمایندگان کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری دیدار داشت و این ملاقات زمینه های لازم را برای تبدیل شدن مبارزه برای آزادی هفت نفر از دستگیرشدگان روز کارگر سقز به کمپین جهانی جنبش کارگری فراهم کرده بود.

در دهه هشتاد تحریم مراسم روز کارگر دولتی هم یک نقطه

قطعه‌نامه مشترک به مناسبت روز جهانی کارگر

روز افزون بر آنها ندارد. اما ما کارگران نظاره گر مرگ تدریجی خود و همسر و فرزندانمان نخواهیم شد، ما تعرض هر روزه به زندگی و معیشت خود را بر نخواهیم تافت و متحد و یکپارچه در مقابل فقر و فلاکت و بی حقوقی اجتماعی تحمیل شده بر خود ایستادگی خواهیم کرد. در این راستا ما کارگران ایران با ابراز انزجار از وضعیت موجود، همگان را در تمامی نقاط کشور به طرح متحدانه و سراسری خواستها و مطالبات شان فرا میخوانیم و در شرایط حاضر خواهان تحقق بی درنگ مطالبات زیر هستیم:

۱- آزادی بی قید و شرط برپایی تشکل های مستقل کاری، اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی، آزادی احزاب، تجمع و آزادی بیان و مطبوعات حق مسلم ما است و این خواسته ها باید ضمن برچیده شدن کلیه نهادهای دست ساز دولتی از محیطهای کار و زندگی، به عنوان حقوق خدشه ناپذیر اجتماعی کارگران و عموم مردم ایران به رسمیت شناخته شوند.

۲- ما جامعه ای را که اقلیتی صاحب ثروت و سرمایه های کلان باشند و اکثریتی هم نان شب نداشته باشند بر نخواهیم تافت. از نظر ما افزایش 9 درصدی دستمزدها بویژه با توجه به اجرای طرح قطع یارانه ها و افزایش سرسام آور هزینه های زندگی اهانت به منزلت انسانی و حق حیات کارگران است. ما تعیین چنین سطح دستمزدی را تحمیل بیش از پیش فقر و فلاکت مطلق بر میلیونها خانواده کاری میدانیم و با رد شیوه کنونی تعیین دستمزدها مصرا نه خواهان توقف اجرای طرح قطع یارانه ها و تعیین دستمزدها توسط نماینده های واقعی کارگران بر اساس بالاترین استانداردهای زندگی بشر امروز هستیم.

۳- ما خواهان محو قراردادهای موقت و سفید امضاء، بر چیده شدن شرکتهای پیمانکاری و انعقاد قرارداد مستقیم و دسته جمعی، تامین امنیت شغلی کارگران و رعایت بالاترین استاندارد های بهداشت و ایمنی در محیطهای کار و زندگی هستیم

۴- دستمزدهای موقه کارگران باید فوراً و بی هیچ عذر و بهانه ای پرداخت شود و عدم پرداخت آن بایستی به مشابه یک جرم قابل تعقیب قضائی تلقی گردد و خسارت ناشی از آن به کارگران پرداخت شود

۵- اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای باید متوقف گردد و تمامی کسانی که بیکار شده و یا به سن اشتغال

اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز اتحاد و اعتراض جهانی کارگران به ستم و نابرابری نظام سرمایه داری است. این روز یاد آور مبارزات کارگران جهان برای دستیابی به حقوق انسانی شان است. کارگران ایران همراه با کارگران جهان این روز را گرامی میدارند و هر ساله در اعتراض به شرایط غیر انسانی خود در این روز گرد هم آمده و به هر طریق برای بدست آوردن حقوق حقه خود فریاد بر می آورند.

شور و شعف و رزمندگی کارگران در روز اول ماه مه و اعتراض آزادانه میلیونی آنان به شرایط زندگی شان در اکثر نقاط دنیا در حالی جهان را به لرزه میآورد که کارگران ایران علاوه بر محرومیت از حقوق اجتماعی خود از قبیل بر پائی تشکل و اعتراضات خیابانی، هر روزه و هر لحظه در معرض شدیدترین تهاجمات به زندگی و معیشت خود قرار دارند. هر گونه اعتراض و حق خواهی کارگران با بازداشت و زندان پاسخ میگردد، با طرح موسوم به هدفمند کردن یارانه ها که سرمایه داری حاکم با پشتیبانی نهادهای بین المللی سرمایه داری اجرای آن را آغاز کرده است در حال تباہ کردن بیش از پیش زندگی و معیشت میلیونها خانواده کاری هستند و کسی حق اظهار نظر آزادانه در این باره را ندارد، با افزایش سرسام آور قیمت های انرژی و تعطیلی کارخانه ها هر روزه صد ها و هزاران کارگر به صف میلیونی بیکاران رانده میشوند و در همین حال بیمه بیکاری را بیش از پیش به ضرر کارگران تغییر میدهند، اقدام به اخذ فرانشیز در بیمارستانها و مراکز درمانی تامین اجتماعی از کارگران میکنند و معیارهای دیگری برای حقوق بازنشستگی می تراشند، بیمه کارگران ساختمانی را در هزارتوی راهروهای اداری ابرتر میکنند و در حالی که اقدام به افزایش سرسام آور قیمت های کالاهای اساسی کرده اند حداقل دستمزد کارگران را بطور توهین آمیزی ۹ درصد افزایش میدهند.

از نظر ما همه اینها برای میلیونها خانواده کاری مستاصل از تامین حداقل معیشت در شرایط کنونی، معنایی جز درماندگی بیشتر برای گذران زندگی و تحمیل فقر و فلاکتی

هرگونه تبعیض بر کارگران مهاجر افغانی و سایر ملیت‌ها را به هر بهانه ای محکوم میکنیم

۱۳- ما ضمن قدردانی از تمامی حمایت‌های بین‌المللی کارگری و مردمی از مبارزات کارگران در ایران و حمایت قاطعانه از اعتراضات و خواسته‌های کارگران در سراسر جهان خود را متحد آنان می‌دانیم و بیش از هر زمان دیگری بر همبستگی بین‌المللی کارگران برای رهایی از مشقات نظام سرمایه‌داری تاکید می‌کنیم

۱۴- اول ماه مه باید تعطیل رسمی اعلام گردد و در تقویم رسمی کشور گنجانده شود و هرگونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی گردد

زنده باد اول ماه مه

زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران

۱ مه ۲۰۱۱ - ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۰

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

اتحادیه آزاد کارگران ایران

هیئت بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمان

هیئت بازگشایی سندیکای فلز کار مکانیک

کانون مدافعان حقوق کارگر

کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های کارگری

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

رسیده اند باید تا زمان اشتغال به کار از بیمه بیکاری متناسب با یک زندگی انسانی برخوردار شوند

۶- به رغم اینکه سازمان تامین اجتماعی با دسترنج و پول کارگران به یکی از نهادهای دارای ثروت نجومی در ایران تبدیل شده است اما این سازمان با قرار گرفتن در چرخه سود و سودآوری سرمایه تنها به فکر کاهش خدمات درمانی و دریافت فرانشیز از کارگران بیمار است. ما بیمه‌های تامین اجتماعی را حق مسلم تمامی آحاد جامعه میدانیم و خواهان اداره این نهاد بدست نماینده‌های منتخب کارگران در سراسر کشور هستیم.

۷- ما ضمن محکوم کردن هرگونه تعرض به اعتراضات کارگری و مردمی، خواهان لغو مجازات اعدام و آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه کارگران زندانی و دیگر جنبش‌های اجتماعی از زندان و توقف فوری پیگرد های قضایی علیه آنان و بر چیده شدن فضای امنیتی موجود هستیم

۸- ما خواهان لغو کلیه قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان و تضمین برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه‌های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی هستیم

۹- ما خواهان برخورداری تمامی بانزشتگان از یک زندگی مرفه و بدون دغدغه اقتصادی و رفع هرگونه تبعیض در پرداخت مستمری بانزشتگان و بهره‌مندی آنان از تامین اجتماعی و خدمات درمانی هستیم

۱۰- کار کودکان باید ملغی گردد. برخورداری کودکان و والدین آنها از تامین اجتماعی گسترده و کامل، امکانات آموزشی رفاهی و بهداشتی یکسان و رایگان جدا از موقعیت اقتصادی و اجتماعی خانوادگی‌شان، نوع جنسیت و وابستگی‌های ملی و نژادی و مذهبی می‌باید برسمیت شناخته شود.

۱۱- ما دگرگونی خواهی را حق مسلم تمامی انسانها در سرتاسر جهان میدانیم و با حمایت قاطعانه از مبارزات و اعتراضات مردمی در تمامی کشورهای خاورمیانه، هرگونه سرکوب اعتراضات مردمی و بند و بست دولتها برای سمت و سو دادن به تغییرات از بالای سر مردم و دست‌اندازی و دخالت از سوی آنها در سرنوشت مردم کشورهای خاورمیانه را قویا محکوم میکنیم

۱۲- ما بخشی از کارگران جهان هستیم و اخراج و تحمیل

کارگر امروز
 خورشید انترناسیونالیستی کارگری
WORKER TODAY
 An Internationalist Worker's Paper

سر دبیر: رضا مقدم
 مسئول اجرایی: مجید زنده رودی

اطلاعیه "زنانی دیگر" بمناسبت ۱۱ اردیبهشت

زنان کارگر! در تشکلهای مستقل خود برعلیه نظام سرمایه داری و مردسالار جمهوری اسلامی متحد شوید!

روز جهانی کارگر، فریاد اعتراض زنان و مردان کارگر بر علیه استثمار سرمایه داری است. روز جهانی کارگر، نماد مبارزات تاریخی زنان و مردان کارگر بر علیه سلطه نظام طبقاتی است. روز جهانی کارگر، نشانه زنده ماندن و تداوم مبارزات زنان و مردان کارگر تا رسیدن به دنیایی عاری از هر گونه تبعیض است. روز جهانی کارگر، سمبل مبارزه تا رهایی و ایمان به تحقق جامعه کمونیستی است.

امسال روز کارگر در شرایط خاصی فرا می رسد، شرایطی که: - حداقل دستمزد کارگران در سال جدید ماهانه سیصد و سی هزار تومان تعیین شده، آن هم در وضعیتی که خط فقر بنا بر آمار رسمی رژیم، درآمد ماهانه حدود یک میلیون تومان است .

- تعداد زیادی از واحدهای تولیدی به دلیل حذف یارانه ها و افزایش نجومی قیمت انواع سوخت به تعطیلی کشیده شده و بیکاری رشدیابنده که از قبل نیز وجود داشت سیری سرسام آور پیدا کرده است . قابل توجه آن که از نظر وزارت کار، شاغل کسی است که حداقل یک ساعت در هفته کار کند. حتی با این تعریف هم بر اساس آمار نمایندگان مجلس ، نرخ بیکاری ۱۵٪، و تعداد بیکاران چهار میلیون نفر می باشد. این آمار بویژه در اواخر سال گذشته و شروع سال جدید به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافته است . در همین روزهای اخیر در آستانه روز کارگر ، پنج هزار نفر از کارگران کوره پزخانه های آجرپزی بوئین زهرا و صد و چهل نفر از سیصد و پنجاه کارگر کارخانه مهرام به خیل بیکاران پیوستند .

- بسیاری از کارگران ماه هاست که حقوق خود را دریافت نکرده اند و در بعضی نقاط تا یک سال پرداخت حقوق آنان به تاخیر افتاده است .

- کاهش هزینه های تولید، قراردادهای موقت و سفید امضای کار و اخراج های وسیع کارگران، به عنوان ابزارهای

اجرای خصوصی سازی، کارگران را در شرایط بسیار ناگواری قرار داده است.

- نرخ افزایش تورم، سفره کارگران را خالی تر از پیش کرده و گرانی سرسام آور بیداد می کند ، آخرین نرخ تورم اعلام شده ۲۲٪ بوده است، آن هم در شرایط رشد اقتصادی " صفر" .

- بسیاری از فعالین جنبش کارگری همانند فعالین سایر جنبش ها در بند دیکتاتوری خونریز اسلامی اسیر هستند و تحت شکنجه های وحشیانه رژیم در آستانه مرگ قرار گرفته و یا در انتظار اجرای احکام اعدام بسر می برند .

- موج جدید حرکات و اعتراضات کارگران در کشورها ی مختلف بر علیه افزایش سن بازنشستگی، افزایش ساعت کار، کاهش دستمزد و ... شکل گرفته و اوج گیری مرحله جدیدی از مبارزات کارگران را نوید می دهد .

- اعتراضات مردمی در کشورهای مختلف به ویژه شمال آفریقا و خاورمیانه آغاز شده و جهان در تب و تاب تغییر و تحول به سر می برد، این حرکات بر بستر بحران اقتصادی جهانی و تمایلات رشد یابنده مردم برای عدالت اقتصادی، بهبود شرایط رفاهی ، آزادی های فردی و اجتماعی و مقابله با دیکتاتوری شکل گرفته و شرایط حساس و تعیین کننده ای را رقم زده است .

و اما، امسال روز کارگر در شرایطی فرا می رسد که کارگران در این اوضاع نابسامان و نگران کننده بسر می برند، شرایطی که برای زنان کارگر به مراتب ناگوارتر است. فقر و بیکاری به طور روز افزون چهره زنانه پیدا کرده است. زنان از نظر سطح حقوق و مزایای شغلی هنوز با مردان فاصله زیادی دارند و در بهترین حالت، برغم کار مساوی و نرخ استثمار برابر با مردان، میزان حقوقشان ۶۰٪ حقوق مردان است. علاوه بر اختلاف دستمزد، زنان در محل کار با انواع خشونت از جمله خشونت های اقتصادی، جنسی و... مواجه هستند. چهره زنانه بیکاری در سال های اخیر، برغم افزایش دانشجویان، فارغ التحصیلان و متخصصین زن، عریان تر شده و درصد بسیار بالایی از زنان، بیکار هستند. آمارهای رسمی در سال گذشته میزان اشتغال زنان را حدود ۱۷٪ اعلام کردند. بعلاوه ، در شرایطی که کارفرمایان، به خاطر امکان پرداخت مزد کمتر، ترجیح می دهند در برخی از مشاغل از

- آزادی اعتصاب، تظاهرات و ایجاد تشکل های کارگری در محیط های کاری و حضور نمایندگان واقعی کارگران زن و مرد در تدوین قوانین کار و هرگونه تصمیم گیری در مورد کارگران.

- آزادی ایجاد تشکل های مستقل زنان کارگر در زمینه مطالبات خاص آنان وهمچنین پی گیری مطالبات عام زنان کارگر در ارتباط با دیگر جنبش های اجتماعی با در نظر گرفتن ضرورت همبستگی و حمایت جنبش کارگری و جنبش زنان.

- تعطیلی رسمی روز اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) به عنوان روز جهانی کارگر، و رفع محدودیت ها و موانع برای طرح مطالبات واقعی کارگران

- تعیین حداقل دستمزد کارگران براساس معیارهای اقتصادی منطبق بر شرایط عینی جامعه که تامین کننده رفاه نسبی کارگران باشد

- تعیین مزد مساوی برای زنان کارگر در برابر کار مساوی با مردان و پرداخت دستمزد زنان بدون اعمال تبعیض جنسیتی.

- تغییر قوانین کار و لغو قوانینی که به هر صورت استثمار بیشتر کارگران را در دستور کار خود دارد. از جمله لغو قراردادهای موقت و سفید امضا، مشمولیت قوانین کار بر کارگاه های کوچک و کارگاه های خانگی و شرکت های پیمان کاری که اکثر کارگران آن ها زنان می باشند.

- لغو قوانین تبعیض آمیزو تعیین قوانین یکسان برای زنان کارگر در مورد استخدام، شرایط کار، ارتقای شغلی، تعیین مرتبه بندی مشاغل، مشخص کردن مشاغل سخت برای زنان و برخورداری زنان از حق عائله مندی، منع قانونی اخراج زنان باردار و ...

- برقراری مرخصی های بلندمدت برای بارداری و زایمان.
- ایجاد شیرخوارگاه و مهدکودک های رایگان در محل کار.
- تغذیه مناسب در محل کار، به ویژه برای زنان باردار و شیرده.

- برقراری سرویس های رایگان ایاب و ذهاب
- تامین بیمه و درمان رایگان برای کارگران
- ممنوعیت کار کودکان.

- منع بردگی جنسی، توانمند سازی کارگران جنسی و ایجاد شغل برای زنان و کودکانی که به بردگی جنسی رانده شده اند.
نظام ایدئولوژیک اسلامی بی آنکه به حقوق انسانی این زنان و

کارگران زن استفاده کنند، آمار زنان شاغل کارگرمچنان کاهش یافته و زنان ناگزیز به شغل های کاذبی همچون دست فروشی، تکدی گری، تن فروشی و ... روی آورده اند و در این مشاغل نیز مورد تعرض و خشونت های مختلف قرار می گیرند.

ستم دیگری که به لطف سیستم سرمایه داری شامل حال زنان اعم از کارگر و غیر کارگر، شاغل و خانه دارمی شود کار خانگی است، کاری که در نظام جمهوری اسلامی توجیهات آن جهانی نیز یافته است. کار بدون دستمزدی که زنان را در سیستم فرساینده خانگی پزمرده می کند و علی رغم نقش موثر آن در تولید و بازتولید نظام سرمایه داری هیچ حاصلی برای زنان ندارد.

موقعیت اسف بار زنان سرپرست خانوارکه از محروم ترین اقشارزنان بشمار می روند از دیگر نمونه های ستم بر زنان درنظام واپس گرای جمهوری اسلامی است، جمعیتی بالغ بریک میلیون وهفت صد هزار نفر(براساس آمار نه چندان واقعی سازمان بهزیستی) و مستمری ماهانه ای، حداکثر سی هزار تومان.

ما زنانی دیگر، اعتقاد داریم که مطالبات نهایی طبقه کارگر تنها در جامعه ای عاری ازهر گونه تبعیض به تحقق خواهد پیوست، جامعه ای عاری ازطبقه، مالکیت خصوصی، استثمار، مردسالاری و هر گونه سلطه. تنها راه رسیدن به این جامعه سرنگونی نظامهای حاکم سرمایه داری و از آن جمله رژیم سرمایه دار و واپس گرای جمهوری اسلامی است. این امر در پروسه ای طولانی شکل خواهد گرفت، اما مطالبات حداقلی کارگران را باید در هر شرایطی طرح کرده و در جهت تحقق آن تلاش نمود.

از آنجا که نظام جمهوری اسلامی بنا برماهیت طبقاتی خود، همچون سایر سیستم های سرمایه داری با مطالبات نهایی کارگران درستیز بوده و قادر به پاسخگویی آن ها نیست، و از طرف دیگر به واسطه ماهیت مذهبی خود اساسا نظامی زن ستیز و مبتنی بر تبعض های جنسیتی است، علاوه بر طرح مطالبات کارگران به طور کلی، همواره باید بر مطالبات خاص زنان کارگر، به طور جداگانه تاکید نمود.

زنانی دیگر، ضمن بزرگداشت روز جهانی کارگر، از مطالبات حداقلی کارگران، بویژه مطالبات خاص زنان کارگر به شرح زیر حمایت می کنند:

- آزادی کلیه کارگران در بند

طول این مدت کلیه مراحل اجرای مصوبه برچسبیده شدن شرکتهای پیمانکاری و طی مراحل اداری آن را در پتروشیمی بندرامام و وزارت نفت را به انجام برساند. اجرای این بند را در طول سه ماه ظرفیکار مدیر عامل پتروشیمی و نماینده مردم ماهشهر در مجلس ضمانت کردند .

۲- قرار شد ۲۵ نفر نماینده منتخب کارگران با مدیران عامل مجتمع های مربوطه خود وارد مذاکره شوند تا از ۳۷ آیتم مزایایی که به پرسنل رسمی داده می شود، آن آیتم هائی که در توان مجتمع پتروشیمی بندرامام هست همزمان با پرسنل رسمی به کارگران پیمانکاری نیز پرداخت شود.

۳- مدیر عامل پتروشیمی متعهد شد تا زمان اجرای مصوبه برچسبیده شدن شرکتهای پیمانکاری، مسیله پرداخت مستقیم بیمه و مالیات کارگران از سوی پتروشیمی به این شرکت ها ابلاغ شود و پس از پرداخت مستقیم آن توسط پتروشیمی مبالغ آن از صورت وضعیت پیمانکار کسر شود تا هیچگونه تقلبی از این لحاظ توسط شرکتهای پیمانکاری انجام نگیرد.

۴- آقای ظرفیکار و نماینده ماهشهر متعهد و تضمین نمودند شرکتهای پیمانکار در قبال ایام اعتصاب کارگران به هیچ وجه حق ندارند:

- ۱- به هیچیک از کارگران فشاری وارد کنند و حق اخراج هیچ کارگری را ندارند
  - ۲- حقوق تمام روزهای ایام اعتصاب به شکل تمام و کمال و بدون هیچگونه کم و کسری به کارگران پرداخت شود.
- در صورت مشاهده تخلف از این توافق مدیریت پتروشیمی ملزم به برخورد با شرکت متخلف شده است.

آزادی چهار فعال کارگری

در سندج

روز شنبه دهم اردیبهشت ماه، یادالله قطبی، خالد حسینی و غالب حسینی و صبح روز یکشنبه وفا قادری به اداره اطلاعات احضار و بازداشت شدند. پس از چند روز بی خبری از وضعیت کارگران و فعالین کارگری در بند، روز چهارشنبه ۱۴ اردیبهشت ماه ساعت ۱۰ صبح تا ساعت یک بعد از ظهر، خانواده بازداشت شدگان مقابل اداره اطلاعات تجمع و خواستار آزادی بی قید و شرط آنها شدند. بعد از این تجمع،

کودکان توجه کند تنها راه حل را حذف و در بهترین حالت نادیده گرفتن آنان می داند. این قربانیان که از هیچ حق انسانی و قانونی برخوردار نیستند مورد انواع آزار و جنایات رسمی و غیررسمی قرار می گیرند.

ائتلاف جنبش زنان با جنبش کارگری، بر اساس نیرو های مشترک در این دو جنبش: یعنی زنان کارگر ، زنان خانواده های کارگری و بخش چپ جنبش زنان، در تشکل های مستقل، ضامن تداوم مبارزات و استقرار رادیکالیسم در این دو جنبش، یعنی جنبش کارگری و جنبش زنان خواهد بود.

تنها راه رهایی کامل زنان، جنبش مستقل آنان

تا تحقق و تثبیت جامعه کمنیستی است

زنانی دیگر

اول ماه مه، یازده اردیبهشت ۱۳۹۰

پایان اعتصاب کارگران

پتروشیمی

بعد از سالها که اعتصابات کارگری در کارخانجات کوچک و زیان ده جریان می یافت و کارگران همواره با تهدید تعطیلی کارخانه روبرو بودند، اعتصابات کارگران چندین مجتمع و کارخانه پتروشیمی که از شرکتهای سود ده هستند، نوید بخش ورود کارگران مراکز بزرگ صنعتی به عرصه اعتراضات کارگری است.

در اولین ماه سال ۱۳۹۰ بیش از ۱۰ هزار کارگر پتروشیمی بندر امام، اروند، بوعلی سینا، تندگویان، خوزستان، امیر کبیر و شیمیایی رازی با خواست پایان دادن به نقش واسطه پیمانکاران و انعقاد قرارداد مستقیم با خود کارگران، دست به اعتصاب زدند.

این اعتصابات که از مجتمع پتروشیمی بندر امام و با ۱۵۰۰ کارگر آغاز شد با خواست مشابه به کارگران مناطق دیگر سرایت کرد و پس از ۱۱ روز با توافق پتروشیمی بند امام با کارفرما در سی فروردین ماه به پایان رسید.

متن توافقات کارگران مجتمع پتروشیمی بندر امام و کارفرما:

۱- مدیریت پتروشیمی از کارگران ۳ ماه مهلت گرفت تا در

اعتصاب کارگران اخراجی گل گهر

جمعی از کارگران کارخانه گندله سازی و همایت مجتمع سنگ آهن گل گهر سیرجان از روز یکشنبه تا روز چهارشنبه ۲۱ اردیبهشت در اعتراض به اخراج های بی دلیل، با تجمع در مقابل درب کارخانه دست به اعتصاب زدند. به گزارش "سیرنا" این اعتراض کارگران در روز سه شنبه به همراه خانواده هایشان با حضور در مجتمع گل گهر همراه بود و شب را نیز در همانجا سپری کردند. گفته می شود که در روز چهارشنبه در ادامه این اعتراضات، برخی از کارکنان اداری ساختمان ۴۵ گل گهر نیز در حمایت از کارگران اخراجی به آن ها پیوستند. کارگران می گویند: ۹۰ نفر از کارکنان قدیمی گل گهر را بعد از گرفتن آزمون و به بهانه نداشتن شرایط سنی اخراج کرده اند. آن ها عنوان کردند این اعتراض ها جهت تحقق حقوق خود و بازگشت بر سر کار می باشد.

اعتصاب و تظاهرات کارگران یونان در اعتراض به ریاضت اقتصادی

روز ۲۱ اردیبهشت خیابان های آتن عرصه تظاهرات و مارش خیابانی اتحادیه های کارگری و تمام معترضان به اجرای طرح [ریاضت اقتصادی] در یونان بود. درگیری ها در خیابان ادامه یافته و پلیس به وسیله گاز اشک آور سعی در متفرق کردن و سرکوب معترضان داشت. در اعتراض به تشدید سیاست ریاضت اقتصادی دولت یونان که موجب افزایش شدید بیکاری و مالیات ها در این کشور گردیده است، هزاران تن از کارگران شاغل در بخش های مختلف حمل و نقل این کشور از قبیل درون و برون شهری و هوایی اعتصاب گسترده ای را برپا کردند.

بازداشت شدگان با خانواده های خود تماس گرفتند. مامورین اطلاعاتی به اعضای خانواده ها اعلام کردند که در صورتی که بازداشت شدگان تعهد کتبی بدهند که با "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" قطع ارتباط کنند، به زودی آزاد خواهند شد.

بعد از تجمع روز چهارشنبه، تعداد ۳۰ نفر از دوستان و خانواده های چهار فعال کارگری بازداشت شده، صبح روز پنجشنبه ۱۵ اردیبهشت ماه، مجددا در مقابل اداره اطلاعات سنج دست به تجمع زدند و دوباره خواستار آزادی بی قید و شرط و وفاداری، خالد حسینی، غالب حسینی و یدالله قطبی شدند. تجمع کنندگان با نوشتن خواست های شان و تحویل آن به اداره ای اطلاعات گفتند: "در صورت ادامه بازداشت فعالین کارگری، اعضای خانواده آن ها با تعداد بیشتری مقابل اداره اطلاعات تجمع خواهند کرد".

در این تجمع نیروهای انتظامی و لباس شخصی ها حضوری گسترده داشتند و خواستار متفرق شدن تجمع کنندگان بودند.

متعاقب جمع کثیری از کارگران و خانواده هایشان در شهر سنج، ضمن اعلام همبستگی با خانواده های چهار فعال کارگری در بند، برای پیوستن به تجمع و تحصن اعتراضی این چهار خانواده اعلام آمادگی کردند. سرانجام روز چهارشنبه ۲۱ و پنجشنبه ۲۲ اردیبهشت فعالین کارگری بازداشت شده با قرار وثیقه آزاد شدند. نیروهای امنیتی، فعالین کارگری بازداشت شده را بیرون از شهر رها کرده بودند تا مانع از استقبال از بازداشت شدگان شوند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ضمن تبریک آزادی چهار فعال کارگری بازداشت شده در سنج، از همه ی کارگران، تشکل ها و نهادهای کارگری و مدافع حقوق انسان داخلی و بین المللی، می خواهد که از هر طریق ممکن، خواستار آزادی همه ی کارگران زندانی شوند.

به نقل از اطلاعیه :

" کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری "

با ما تماس بگیرید ، با کارگر امروز اخبارتان را بگوش همه کارگران برسانید

www.workertoday.com : آدرس سایت

worker2worker@workertoday.com : ای میل